

ANNUAL DINNER

27 NOVEMBER 1993

HARTLEY COLLEGE PAST PUPILS' ASSOCIATION (UK BRANCH)

Artist A. Mark (Hartley College 1957-1976)

WITH COMPLIMENTS FROM

T.SIVANADARAJAH FCCA, ACMA

ZHOZMAT

CERTIFIED ACCOUNTANTS

177,KINGSLEY ROAD HOUNSLOW MIDDX TW3 4AS

TEL: 081-572 6447 / 081-569 4005

FAX: 081-569 4122

PRESIDENT'S MESSAGE

It is an honour and privilege to have been the president of Hartley College Past Pupils' Association for the past twelve months.

During this time we have undergone a through vamp of our structure, fund raising and participation in sports activities. All these things come about as the result of team work, dedication and sacrifices on the part of every body.

The College, more than ever before, is in dire need for funds and helps from external bodies. We are proud to join the Past Pupils Associations in Canada, New South Wales and Colombo in funding some of the needs of the College.

While we live in a relatively safer and quieter society, just spare a minute to turn the clock back by few years to think of our school days we had at Hartley College, "Two big assembly halls, sufficient class rooms, an equipped gymnasium, a dark room to learn photography, a very well organised library, an art room with a talented art teacher, three well-equipped laboratories, a comfortable staff-room for teachers to relax and meet pupils in private, a well-run canteen with short-eats and meals, drinking water readily available on the taps, sufficient toilet facilities, three big cycle parks, a well maintained tennis court, a private cricket coach to teach cricket from early stages, a comfortable and well managed hostel with sports grounds and ample facilities for football, cricket volley ball, badminton and athletics". Don't Hartleyites of today deserve some of them, if not all? Yes, they do. We offer them our help, well wishes and blessings.

This year the executive committee have worked very hard and organised the activities of the association economically to raise a substantial amount of money torwards the College funds. The association has now picked up its strength fully-fledged and ready to accept more responsibilities and embark on new commitments. This is a great stride forward and another milestone in our association history. However, we need continued support and loyalty from all Hartleyites and friends for our association to go from strength to strength.

Long live Hartley College with glory and fame!

Sooriyakumaran

Secretary Reminisces......

I dare not easily and lightly congratulate our committee members for their splendid work done this year to make H.C.P.P.A. (U.K. Branch) as one of the most powerful and well organised Harley College Past Pupils' Associations in the world because I know too well how much labour and stern responsibility it involved.

I am an Executive Committee member of the National Communication Union (City of London Branch) for more than three years. During these years I never came across another committee like our committee. Let me hasten to add that I did not such unfeigned and great pleasure and pride I have this year as the Secretary of the H.C.P.P.A. (U.K. Branch).

Our astounding year 1993 began with our membership ascending from nothing to one hundred and sixty four. Prodigious film Roja made our bank manager to smile at us. Sumptuously performed KALAI VASANTHAM made H.C.P.P.A. (U.K.Branch) meritorious in the U.K. Our football team entered the J.S.S.A. Tournament and demonstrated their skill commendably. The cricket team accomplished up to the semi-finals admirably. The magnificient GALA DAY and the prizes of our raffle were the talk of the town. Above all we have levied around £3000 for our Alma Mater.

It is indeed a good deed. Solid, pure, good execution, without spot or wrinkle or any such blemish and I rejoice with all our members from the bottom of my heart.

With great pride I salute and congratulate the committee members on the competent termination of their labours in 1993. It is a piece of good work well done.

And I wish that the next year, and a many more as it may please Him to give the H.C.P.P.A. (U.K.Branch), may find it and leave it like this year - flourishing without limits.

R.RAVEENDRALINGAM Secretary 1993

MESSAGE FROM OUR PATRON

We send our warmest greetings to your annual celebrations and wish you all many happy returns of the occasion.

Hartley College has ample reasons to feel proud of your illustrious positions and performances in London. Along with your counterparts in Colombo, Toronto and Sydney you are giving your alma mater a global fame, year after year, having made her one of the brightest stars in the Sri Lankan educational firmament.

It therefore urges us to view your event with profound delight. It offers you a splendid opportunity to sustain your gratitude for the grand institution that helped you to patent your latent greatness while providing an excellent rendezvous to cherish and relish nostalgic memories. It would also inspire the present and future Hartleyites to swell your ranks endlessly.

We exhort you to make the occasion a window for the outside world to view the beauty and the brilliance of our race and culture.

The souvenir that is blooming on the happy day will be a pleasant portrait of your bliss and brightness. It will add a couple of handsome pages to the history of our College which is now 155 years "young".

Responding to your kind invitation to contribute a message to such a momentous memento is a pleasant experience.

May our mutual love, affection and appreciation ever remain glorious!

P.Balasingham,

Principal.

Flat 4 BEAL ROAD FRONTAGE 24 MANSFIELD ROAD **ILFORD ESSEX** IG1 3AZ

TELEPHONE 081-553 2917 FACSIMILE: 081-553 2632

Rengan N. Devarajan

Solicitor

With compliments

HARTLEY COLLEGE PAST PUPILS' ASSOCIATION - CANADA BRANCH

It is with great pleasure that I am sending this message to the Past Pupils' Association (U.K. Branch) on the occasion of the Annual Celebrations for the year 1993.

Our Canada Branch Association is glad to note that Hartleyites living in the major capitals of the world have gathered themselves under their Branch Associations to help our old school and to promote fellowship among Hartleyites. All of us have one thing in common - loyalty to our old school and gratitude for the education we were fortunate enough to have received at Hartley.

Our Association was founded in 1989 and has now been incorporated as a non profit organisation in February 1991. We have two functions in each year - Annual General Meeting in October and Kalai Vizha in June. The profits have been deposited in a fixed deposit account in a Colombo Bank, to be utilised for various activites of our Alma Mater. I wish your Annual Celebrations success and I hope that your branch will coordinate with other branch associations to assist our school.

Heswararallan

V.Eeswaranathan

President Hartley College Past Pupils" Association -Canada Branch

MESSAGE FROM NEW SOUTH WALES, AUSTRALIA

I feal privileged and have great pleasure in sending this message on the occasion of the AGM & Annual Dinner of Hartley College Past Pupils' Association, U.K. Branch. I am glad to note that the U.K. Branch is growing from strength to strength and is very active. I congratulate you on this as an individual and as the president of Hartley College Past Pupils' Association, N.S.W. Branch.

Everywhere one goes, whether within Sri-Lanka or outside, he or she would come across old Hartleyites in every walks of life. It is undeniable that most, if not all, of us owe our success and positions today to the training and education we received at Hartley. It is a tradition that lives in all of us.

Over a period of time many past pupils of Hartley has dispersed around the Globe. This exodus has dramatically increased since 1983. Wherever we are, we all have a common heritage and have great pleasure in identifying ourselves as a group and share our memories. It soothes our souls.

Past Pupils' Associations could function as a forum where we all could meet each other and share our joys and sorrows. We shall strive to strengthen the link between various branches.

While leading our busy lives in the western world, chasing material well being, we should not forget our roots and the duty we owe to our Alma Mater and the larger community it serves. It is our duty to help maintain the standard and tradition of Hartley even at this difficult time.

Let me wish the U.K. Branch every success in their mission.

by Jerry

(P.Elango) President,

Hartley College Past Pupils' Association

N.S.W. Branch.

HARTLEY COLLEGE ... SOME MILESTONES

K. POORANAMPILLAI B.A (London)
Fomer Principal & Vice Patron

The Rev.Peter Percival, D.D., Chairman of the Wesleyan Mission (now, Methodist Church) North Ceylon, was a believer in the value of education. He founded the Jaffna Central College in 1834. Two years later, he helped to found Vembadi School for girls. In 1838, he started the Point Pedro Wesleyan Mission Central School (now, Hartley College). As the Mission was out of funds, he advanced £400 (a large sum in those days) out of his own pocket, to start the Point Pedro School. He was afterwards reimbursed. He was a Tamil Scholar, helped to translate the Bible into Tamil and also compiled an English - Tamil Dictionary. Later, he went to India and was Head of the Department of Oriental Studies in the University of Madras.

The Methodist Church had a tier system of schools in the Jaffna Peninsula (i) In the villages, they had Primary School (Grades 1-5). (ii) In the smaller towns, they set up Junior (Central) Schools (Grades 1-8), to which the Primary Schools were feeders. (iii) In Jaffna town, they had Jaffna Central College, to which the Primary and Junior Schools were feeders. Jaffna Central was a college, as it prepared students for the F.A. (First-in-Arts) Examinations of Calcutta and Madras Universities. When the direct affiliation of schools to Indian Universities was discontinued, it retained its name as a College. It then became the fashion to call High Schools in Ceylon as "Colleges".

As the pupils of the Point Pedro W.M.Central School fared well at the Government Inspections, the school was upgraded, and permitted to present candidate for the Entrance Examination of Calcutta. The school also served the people of the Vadamaradchi Division in various ways. The Headmen of the Villages were largely past pupils of the school. Later when other schools were started, past pupils of the school served as teachers, and as employees in the Government Departments - General Clerical, Postal, Railway and other services. Still others took to trade with India and other countries. Thus, they helped to develop the Division economically.

In 1913, Mr.C.P.Thamotharam became Head of the school and held office for thirty years. At the 1916 Synod of the Mission, it was decided to recognise the Point Pedro Central as a Secondary School in its own right, and it ceased to be a feeder to Jaffna Central. Also, the Rev.Marshall Hartley, Secretary for Foreign Missions, made a grant of money to the school for additional class rooms and

a Science Laboratory. The school was thereafter named "Hartley College". The school made strides and also started a Hostel for pupils from distant places, and bought a playing field. Football, Cricket and Volley Ball were played. On the results of the Cambridge Senior School Certificate Examinations, Hartleyites won scholarships tenable at the Ceylon University College, Colombo, which prepared for the External Examinations of the London University. Futher, on their performance at the London Examinations, Hartleyites won scholarships to do post-graduate studies at Universities in the U.K. In the forties of this century, the school was among the leading schools in the Peninsula.

In the years that followed, Hartley College has forged ahead, and is now ranked among the best schools in the Island. In one estimate, the school is credited as having, in a particular decade, sent the second largest number of students to the Universities in SriLanka. Not only does it send large numbers to study Arts, Science, Engineering, Medicine, Business Management, etc, but it also provides facilities for all-round development of the pupils. Football, Cricket, Volley Ball, Badminton are among the games played. A large number of school societies - Literary and Debating, History and Politics, Science, Drama, English, Tamil, Photographic - function under the supervision of teachers. Thoroughness in studies, Discipline, the end of which is self-discipline, excellence in all things, are among the goals.

With Compliments

INSURANCE MORTGAGES & PENSION SPECIALIST

* BUSINESS * FINANCE * PERSONAL PLANNING * HOUSE * MOTOR * SHOPS * GENERAL

'SUHANTHAM'
ABBOTS LANE
KENLEY
SURREY CR2 5JB
081 660 5692

1524 LONDON ROAD LONDON SW16 4EU 081 679 1952

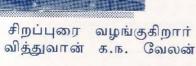
Hartley College P.P.A. at J.S.S.A. Cricket Festival 1993

"கலை வசந்தம்" காட்சிகள் சில 30.5.93

நன்றியுரை வழங்கும் ரவீந்திரலிங்கம்

'பரதநாட்டியம்' நூபுரகேந்ரா நடனப்பள்ளி மாணவிகள்

வரவேற்பு தரியகு**ம்**

கலை வசந்தம் -1993

வீணை ஆசிரியை திருமதி பிருந்தா ஜெகநாதனுடன் ஷாமன், நிமலன், ரமணன்

பிறன்ற் தமிழ்ப் பாடசாலை மாணவர்கள் பங்குபற்றிய, தமிழ் அவைக்காற்று கலைக் கழகத்தின் 'நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள்' சிறுவர் நாடகம்

அவருக்கு வயது 84

வித்துவான் க.ந.வேலன் Ph.D.

இந்த இலண்டன் மாநகரில், பார்க்க எத்தனையோ காட்சிகள் இருக் கின்றனவே. ஆனால் என்னுடைய மனமோ அந்தப் பெரியவர்களைத் தரிசிக் கத் துடிக்கிறதே, ஏன்? ஏன்?

யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப் பிரிய மனமில்லாத அவர்கள் இலண்டனுக்கு வந்துவிட்டார்கள். இங்குவந்தும் அவர்களைத் தரிசிக்கவில்லையென்றால் இந் தப் பயணத்தில் என்ன பயன்?

அதைப் பார்த்தீர்களா? இதைப் பார்த்தீர்களா? அங்கே போனீர்களா? இங்கே போகவில்லையா? பார்க்காவிட்டால் என்ன, பஞ்சமா பாதகமா? என் உள்ளமோ, அவர்களைத் தேடுகின்றதே, ஏன்? அவர்களுக்கு மாத்திரமா, எனக் கும் வயதாகின்றதே. யார் அந்தப் பெரியவர்கள்? அப்படி என்ன பெருமை அவர்களிடம். இந்த உலகம் இருக்கிறது, இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு விஞ்ஞானம் எத்தனையோ காரணங்களைச் சொல்கின்றது. நமது மெய்ஞ்ஞானிகளும் ஒரு காரணம் சொல்கிறார்கள். அதைக் கேட்டால் நமக்குச் சிரிப்பு வரும். ஆனால் மெய்ஞ்ஞானம் தெரிந்த ஐஸ்ரின் சிரிக்கமாட்டார். சுவெச்சர் சிரிக்கமாட்டார். அவர்கள் சிந்திப்பார்கள்.

"உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம்" ஆமாம் உலகம் உண்டு, உலகம் இருக் கின்றது. இப்படித் தொடங்குகிறது அந்தப் பாடல். உலகம் இயங்கிக் கொண் டிருப்பதற்குக் காரணம்,

"தமக்கென முயலா கோன்றான்

பிறர்க்கென முயகுநர் உண்மையானே"

என்று படிப்பவர் உள்ளத்தை நிறைவு செய்கிறது அந்தப் பாடல்.

தாம் வாழ வேண்டும்; தம் மனைவி மக்கள் வாழ வேண்டும்; தம் உற்றார் உறவினர் வாழ வேண்டும்; தம் ஊரவர், தம் சாதியினர்; தம் மொழியினர், தம் மதத்தவர்; தம் நாட்டினர் இப்படி இப்படித் தாம், தாம் எனத் தம்மை மையப்படுத்தும் கடுகுள்ளம் படைத்தவர் நம்மில் பலர்.

மிகச் சிலரே தமக்கென முயலாது பிறர்க்கென முயலும் வாழ்க்கையுடையவர்கள். அவர்களாலேதான் உலகம் இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது. அவர்களாலேதான் மழைகூடப் பெய்கிறது. இதைக் கேட்கும் நமக்குச் சிரிப்பும் வருகிறது.

உலக இயக்கம் இருவகை. ஒன்று புறவியக்கம். அதனையே விஞ்ஞானம் விளக்கிறது. மற்றது அகஇயக்கம். இதனையே மெஞ்ஞானம் விளக்கிறது.

இந்த அகஇயக்கத்தினாலேதான் எல்லாவற்றையும் இழந்தும் தாயகத்தைப் பிரிந்தும் நெருக்கடியான வாழ்வு நடத்தியபோதும் காட்லிக் கல்லூரி மாண வர் சங்கம் அமைத்துச் சமுதாய உணர்வு பேணுகின்றனர்.

ஒவ்வொரு தனிமனித வாழ்விலும் பொற்காலமுண்டு. ஒரு இனத்திற்கும் நாட்டிற்கும் ஒரு வரலாற்றிற்கும் பொற்காலமுண்டு. ஈழத்தமிழரின் கல்வி வர லாற்றில் பொற்காலத்தைப் பொறித்த கல்லூரிகள் பல. சம்பத்தியார் கல்லூரி, சென்ற் யோன்ஸ் கல்லூரி, மத்திய கல்லூரி, வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி, மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரி, இராமநாதன் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி, மகாஜனாக் கல்லூரி, யூனியன் கல்லூரி, காட்லிக் கல்லூரிகளைக் குறிப்பிடலாம்.

காட்லிக் கல்லூரி 150 ஆண்டுகளுக்கு மேற்பட்ட கல்விப் பாரம்பரியத் தையுடையது. அதன் வரலாற்றிலே ஒரு பொற்காலமுண்டு. அந்த பொற்கால புருஷன், அந்தப் பூரணத்துவத்துக்குப் பூரணம் தந்தவர் ஒரு பூரணம்பிள்ளை. பூரணம்பிள்ளைக்கு மற்றொரு பெயர் காட்லி.

நான் இந்த இலண்டனுக்கு வந்து, இங்குள்ள வீதிகள், வீடுகளின் அமைப்பு முறைகளையும் கல்வி, கல்லூரிகளின் செயற்பாடுகளையும் ஆங்கிலேயரின் வாழ்க்கை முறைகளையும் ஓரளவு நேரில் அனுபவிக்கும் அனுபவம் பெற்ற பின், திருவாளர் பூரணம்பிள்ளையை மேலும் நன்கு விளங்கிக்கொள்ளும் அறிவுபெற்று விட்டேன். பூரணம்பிள்ளையின் கல்விக் கொள்கையை, அவரது ஆளுமையின் ஊற்றை இந்த இலண்டனில்தான் காண்கிறேன்.

ஆங்கிலேயரின் செல்வாக்கு உலகம் முழுவதும் பரந்துள்ளது. அது யாழ்ப் பாணத்தில் வேருன்றுவதற்கு வாய்ப்பாக இலங்கைத் தமிழரின் பண்டைய நாகரிகமும் கல்வித் தாகமும் அமைந்திருந்தன. அந்தப் பின்னணியில் வளர்ந்த பூரணம்பிள்ளை ஆங்கிலக் கல்வியின் விழுமியங்களை விழுங்கிய ஒரு பூரண புருஷனாக முதிர்ச்சி பெற்றார். அவரிடம் ஒரு தனிப்பார்வை(vision)இருந்தது. அவரிடம் ஒரு செய்தி (message) இருந்தது.

இலண்டனைப் பாருங்கள். ஐரோப்பாவின் விழுமியங்களின் வினைஙிலமாக அது அமைந்திருக்கிறது. இல்லை, இல்லை கட்டி எழுப்பப்பட்டிருக்கிறது. இது தற்செயலாக நடந்த ஒரு செயலல்ல. சிந்தித்துத் திட்டமிட்டுச் செய்யப்பட்டதின்

விளைவு.

இலண்டன் மாநகர வீதிகளைப் பாருங்கள்! வீதிகளின் இருமருங்கும் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் வீடுகள், கட்டிடங்களைப் பாருங்கள்! மதப் பூசலால் தண்ணீருக்குப் பதில் இரத்தம் ஆறாக ஓடிய தேம்சைப் பாருங்கள்! அதன் மேலும் அதன் கீழும் ஊடறுத்துச் செல்லும் வீதிகளைப் பாருங்கள்!

இந்த மாபெரும் நகரிலே பஸ்வண்டி, புகைவண்டிகளில் பிரயாண நெருக்கடி இல்லையே ஏன்? வீதிகளில் விரைந்து செல்லும் மோட்டார் வாகனங்களில் எச்சரிக்கை ஒலி எழுப்புவதில்லையே, ஏன்? வீதிகளைக் கடக்க ஒரு மனிதன் நின்றாலும் அவனுக்கு வழிவிட வண்டிகள் காத்து நிற்கின்றனவே, ஏன்? சினிமாக்காரிகளின் கவர்ச்சித் தோற்றங்கள் எதுவும் கண்ணில் படவில்லையே, ஏன்? இப்படி எத்தனை ஏன்கள். இவற்றுக்கெல்லாம் காரணம் என்ன?

என் அன்பான காட்லிக் கல்லூரி மாணவர்களே! இந்த முன்னேற்றம் திடு திப்பென இரவோடிரவாக வந்ததல்ல. ஒழுகு நீர்மம்(Streamlining) என்னும் பொருள் பற்றி அன்று ஒரு செவ்வாய்க்கிழமை காலைநேர மாணவ மன்றில், கம்பீரமாக நின்று திரு. பூரணத்தார் ஆற்றிய சொற்பொழிவு நினை விருக்கிறதா? ஆங்கில அரசும் மக்களும் பல நூற்றாண்டு காலமாக க் கடைப் பிடித்து வரும் அந்த ஒழுகு நீர்மம்தான் இன்று இந்த இலண்டன் மாநகரமாகக் காட்சி தருகின்றது.

இந்த ஒழுகு நீர்மம் இந்த நகரத்தில் மாத்திரமா? திரு. பூர்ணம்பிள்ளையைத் தரிசிக்க, மற்றொரு மகானாகிய ஒறேற்றர் சுப்பிரமணியத்தைத் தரிசிக்கக் கென்ருக்கும் காட்லி பூலுக்கும் போகும் வழியில், வயற்பரப்பில், கிராமப்புறங்களில், இயற்கையாக வளர்ந்துள்ள காடுகளில் அங்கங்கேயுள்ள புல்வெளிகளில் அங்கு மேயும் ஆனிரைளில், ஆட்டு மந்தைகளில், குதிரைக் கூட்டங்களில் எல்லாம் இந்த ஒழுகு நீர்மம் இயற்கையோடு ஒன்றியிருப்பதைப் பார்த்தேன்.

அறுவடை செய்யப்பட்ட கோதுமை வைக்கோலை எப்படி அழகாக அடுக்கி வைத்திருக்கிறார்கள். அறுவடை செய்யப்பட்ட அடுத்த விதைப்புக்குப் பார்க்கலாமென்று உதாரசீனம் செய்யாது உழுது பண்படுத்தி வைத்திருந்த ஒழுங்கு எத்தகைய காட்சி! ஆ! அந்தக் கால்நடைகள்கூட ஒழுங்கு நீர்மத்தை உணர்ந்து விட்டனவோ, காட்டு மரங்கள்தாம்; அவைகூட ஒரு ஒழுங்குக்கு உட்பட்டு வளர்ந்திருக்கின்றனவே. இது இவர்களின் வாழ்வில், இரத்தத்தில் மாத்திரமல்ல, இந்த மண்ணில், மரத்திலெல்லாம் உறைந்து கிடக்கிறது போலும்.

ஒழுகு நீர்மமே ஒருவனை, ஒரு சமுதாயத்தை, தமிழினத்தையே உயர்த்தும் என்பதை அவர் உணர்ந்திருந்தார். ஆதுவே அவரது கல்விக்கொள்கையின் கல்லூரியின் அடித்தளமாயிற்று. அதனை அவர் போதனை செய்யவில்லை, தானே சாதனை செய்தார். ஒழுகு நீர்மத்தின் வடிவமாக அவர் வாழ்ந்தார்.

என் அன்பான காட்லி மாணவர்களே! ஒருநாள் காலை மாணவர் மன்றில், ஒரு மாணவனின் உடை எப்படி அமையவேண்டும் என்பதை விளக்க, ஒரு மாதிரி உருவினை ஆசிரியர் தேவா அமைத்துக் காட்டியது நினைவிருக்கிறதா? ஆள்பாதி, ஆடைபாதி அல்லவா? சீருடையில் அவர் செலுத்திய கவனம் எத்தகையது!

என் அன்பான காட்லி ஆசிரியர்களே, ஓராண்டுக்குரிய கல்வித் திட்டத்தை வகுக்க ஒரு நாளையே ஒதுக்கி அவர் நடத்திய ஆலோசனைகள் எத்தனை! கொடுத்த விளக்கங்கள் எத்தனை! ஒவ்வொரு ஆசிரியரிடமும் கேட்ட ஆலோ சனைகள் எத்தனை! கற்பித்தலில் உள்ள இடர்ப்பாடுகள், வினாத்தாள் தயா ரித்தல் பற்றிய ஒழுங்குகள் குறித்து அவர் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் எத்தனை! வீசிரியர்களிடம் கண்டிப்பாய் இருந்தார் என்பது உண்மைதான். மாணவர்களை ஒழுகு நீர்மைப்படுத்தும் ஆசிரியர்களும் ஒழுகு நீர்மைப்பட வேண்டும் என்பதற்காக அவர் பொறுத்துக்கொண்ட குற்றச்சாட்டுக்கள் எத்தனை! எத்தனை!

அந்த ஆசிரியரின் தந்தை இறந்து விட்டார். குறித்த நேரத்தில் ஈமக்கிரியைக்குச் ஆசிரியர்களோடு சென்று, சுடலைவரை சென்று இறுதி மரியாதை செய்ய அவர் தவறவில்லை. சாதியுணர்வுக்கு அப்பாற்பட்ட மனிதநேயப் பண் பாளர் அவர்.

பல்லாண்டு காலம் பருத்தித்துறையில் வாழ்ந்து பணியாற்றிய அவர் தனக் கென ஒரு சொந்த வீடு வைத்துக் கொள்ளவில்லை. யாழ் கல்விக் கந்தோ ருக்குச் செல்வதானால் அவர் ஒரு காரில் சென்றுவர முடியும். அதற்குரிய செலவைக் கல்லூரிக் கணக்கில் காட்ட முடியும். அவர் பஸ் வண்டியிலேயே சென்று வருவார். சொல் ஒன்று செயல் ஒன்றாக அவர் வாழ்ந்ததில்லை.

கல்வி அதிகாரிகள் காட்லிக் கல்லூரிக்குப் பரிசோதிக்க வருவதேயில்லை. எல்லாம் செப்பமாக நடைபெறுகிறதென்பது அவர்களுக்குத் தெரியும். வரவு செலவுக் கணக்கில் அப்படியொரு செப்பம்.

அந்த ஆண்டு சரஸ்வதி பூசை விமரிசையாகக் கொண்டாடப்பட்டது. வேண்டிய பணம் என்னிடமே தரப்பட்டது. நிகழ்ச்சி நிரலை அவரிடம் காட் டியபோது அவர் என்னிடம் கேட்ட கேள்வி ஒன்றுதான். பிரசாதங்களை வழங்க என்ன ஒழுங்கு செய்திருக்கிநீர்கள் என்பதுதான். வழக்கமாக பிர சாதங்களை வழங்கும்போது கல்லூரி ஒழுங்கு குறைவதுண்டு. அதற்குரிய கட தாசிப் பைகளில் இட்டு வழங்க இருந்த திட்டத்தைச் சொன்னேன். விழா சிறப்பாக நடந்தேறியது. வழக்கம்போல் கணக்கு வழக்கைக் காட்ட உரிய பற்றுச் சீட்டுக்களுடன் அவரிடம் சென்றேன். சக ஆசிரியர்கள் பற்றுச் சீட்டு விபரத்தை முன்னமே சொல்ல என்னை எச்சரித்திருந்தார்கள். அந்தப் பெரு மகன் விபரம் எதையும் கேட்காமல் மேலும் பணம் வேண்டுமா என்று கேட் டார். திருப்தி தெரிவித்தார்.

ஒரு ஞாயிற்றுக்கிழமை கீரிமலைக்குப் போயிருக்தேன். ஓய்வு பெற்ற முன் னாள் கல்விப் பணிப்பாளர் திரு. சோமசேகரமும் அங்கு வந்திருந்தார். திரு வாளர் பூரணம்பிள்ளை எப்படி இருக்கிறார் என்று ஆங்கிலத்தில் கேட்டார். "அவர் ஒரு பெரிய மனிதன், பண விஷயத்தில் மிக நேர்மையானவர்" என்று அவரே விடையையும் ஆங்கிலத்தில் கூறினார். வசிட்டர் வாயால் பிரமரிஷிப் பட்டம் என்பார்கள். நான் மெய்சிலிர்த்து நின்றேன்.

வைத்திய கலாரிதி ஆர்.என்.சின்னையா என் வீட்டில் இருந்து கல்விகற்ற என் அன்பான மாணவன், பண்பின் சிகரம். திரு.பூரணம்பிள்ளைக்குப் பற் சிகிச்சை செய்யத் தானே காரிற் சென்று அழைத்த போதும் தன்னைக் கட மைப்படுத்த விரும்பாத அவர், மற்றொருவரிடம் மருத்துவம் செய்வித்த விவ ரத்தைச் சொல்ல அவரின் சான்றாண்மையை வியந்தார். நான் மௌனமாக

என் மாணவனைப் பார்த்துக்கொண்டே நின்றேன்.

காட்லிக் கல்லூரியானது இலங்கைக் கல்வி வரலாற்றில், ஒரு பேரொ ளியை வீசுகிறதென்றால், அந்த ஒளியை ஏற்றிவைத்த பெருமை அவரையும் அவர்காலத்து ஆசிரியர்களையும் அந்த ஒளி விளக்கை உலகெலாம் பரப்பும் மாணவர்களையும் சார்ந்ததாகும். காட்லி மாணவர்கள் உலகெலாம் பரந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களிடம் ஓர் ஆளுமை இருக்கிறது. அது அந்த ஒழுகு நீர்மத்தின் வெளிப்பாடாகும். அதனையே இந்த இலண்டனில் வாழும் காட்லி மாணவர்களிடம் காண்கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்கு வீர வணக்கம் செய்வது மாணவர்களின் இயல்பு. ஆசி ரியர்களின் ஒவ்வொரு அசைவையும் மாணவர்கள் கவனிக்கிறார்கள். விவே கமும், சுறுசுறுப்புமுடைய காட்லி மாணவர்களிடம் அலாதியான தனித்தன்மைகள் உண்டு. அவர்களை யாரும் பேய்க்காட்ட முடியாது. என்னை எப்படியெல்லாம் கணித்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதைச் சான்றுகளோடு சொல்வதைக்

கேட்டு அசந்து போனேன்.

சேர், உங்களிடம் பெற வேண்டியதை அன்றைக்குப் பெறாமல் விட்டு விட் டேனே என்று இன்று ஆதங்கப்படுகிறேன் என்கிறான், தன் தனித்தன்மையால் என் உள்ளங் கவர்ந்த சட்டத்தரணி கிருஷ்ணராசா – என் வீட்டுக்கு முன்னால் தினமும் வானத்தைப் பார்த்தபடி கற்பனையில் மிதர்து இயற்கையோடு ஒன் ரிப் பள்ளிக்குச் சென்றுவந்த என் அன்பான மற்றொரு மாணவன் கிருஷ் ணராசா இங்கும் கலைஞனாக வாழ்கிறான். ஆசிரியர்களுக்கெல்லாம் பட்டங் களை வைத்திருக்கிறோம் என்று சொல்லிச் சிரிக்க வைத்தான் அந்தப் பழைய மாணவன். எனக்கு என்ன பட்டம் என்று கேட்டேன். ஆ, நீங்கள், எங்கடை அபிமான நட்சத்திரம் என்றான்.

சேர், நீங்கள் இங்கே வந்திருப்பதைக் கேள்விப்பட்டுத் தூரத்தில் இருந்து வந்திருக்கிறேன். ஏனென்றால் நீங்கள்தான் நாங்கள் வகுப்பில் சொல்வதைச் செவிமடுப்பீர்கள். பகுத்தறிவுச் சிந்தனையால் தூண்டப்பட்ட அந்த மாணவன், அறிவுத் தாகமுடையவன், அவன் வேறு யாருமல்ல, இன்றும் என் அன்பான மாணவனாக என்னிடம் அடிக்கடி வரும் வைத்தியக் கலாநிதி உக்கிரப் பெரு காட்லிக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர் சங்கத் தலைவர் சூரியகுமாரன் இருக்கிற இடம் தெரியாமல் இருந்த இளைஞன். இன்று மாபெருஞ் செயல் வீரன். அந்த ஒழுகு நீர்மத்தின் மொத்த வடிவம். இல்லையானால் இவ்வளவு நிர்வாகத் திறமை வரமுடியுமா?

அந்த மாணவன் ஒரு நாட்காலை என்னைத் தேடி வந்தான், இன்று அமெ ரிக்காவில் நல்ல பதவியில் இருக்கிறான். உயர்தர வகுப்பிற்குரிய புத்தகம் வாங்க வசதியில்லாமல் படித்தேன். நீங்கள் வகுப்பில் படிப்பித்ததைக் கேட்டு சோதனையில் தேறினேன். நீங்கள் வகுப்பில் பாடங்களுக்கு அப்பால் சொல் லும் அறிவுரைகளைச் (சிலருக்கு இது அலட்டல்) கேட்டு நான் இந்த உயர் நிலையில் இருக்கிறேன் என்று சொன்ன அவன், சேர் நீங்கள், நான் எதிர் பார்த்த அளவுக்கு முன்னேறவில்லையே என்றான். உலகியல் முன்னேற்றத்தைக் குறித்தே அப்படிச் சொன்னான். என் உடம்பு புல்லரித்தது. அந்த மாணவன், என் முன்னே குருவாக நின்றான். அவன் வேறு யாருமல்ல, என்றும் என் அன்புக்குரிய இராமச்சுந்திரன்தான்.

இன்னும் எத்தனையோ மாணவ மணிகள்! இன்னும் எத்தனையோ எண்ணங்கள்! அவர்களுக்கு நான் கற்பித்ததல்ல; அவர்களிடம் நான் கற்றவையே அந்தம். இத்தகைய இனிய நினைவுகளை எழச் செய்வது காட்லிக் கல்லூரி. அதன் பொற்காலப் புருஷன் பூரணம்பிள்ளை. அவரைவிடக் கற்றவர்கள், கல் விமான்கள் இருக்கிறார்கள். காட்லியைவிட வசதி படைத்த கல்லூரிகள் இருக்கின்றன. அதிகாரத்தின் பின்னோ, செல்வத்தின் பின்னோ கைகட்டி நிற் காமல், தன்வழியில் தன்மானத்தோடு தலைநிமிர்ந்து வாழ்ந்து கல்லூரியையும் அங்கு பணிபுரிந்த ஆசிரியாகளையும் மாணவர்களையும் தலைநிமிர்ந்து வாழவைத்த பெருமகன் அவர்.

அவருக்கு வயது 84.

With Best Compliments From

ANGLO ASIAN MINI MART 513 HIGH ROAD WEMBLY, MIDDX HAO 4AG TEL: 081-903 8202

FOR ALL YOUR SRI LANKAN
GROCERIES, FRESH VEGETABLES, SEAFOOD
FOR INDIAN & SRI LANKAN
MAGAZINES, NEWS PAPERS, AUDIO CASSETTES & CDs
AND NEWS AGNTS

ANGLO ASIAN MINI MART 513 HIGH ROAD WEMBLY, MIDDX HA0 4AG TEL: 081-903 8202

A TRIBUTE TO OUR LATE MR K. SIVAPATHASUNDARAM

C.S.Srikumar

Manchester United Football Club requested and played a match in 1976 with Point Pedro Football Association (P.F.A.) after seeing the commendations made by the Chinese National Football Team who played a match against P.F.A. at Nelliyadi M.M.V. grounds in 1975.

These historical events of Vadamarachi were made possible by instantly founding the P.F.A. by the late Mr.K.Sivapathasundaram who has a reputation as an able Teacher, Administrator and an enthusiastic supporter cum patron of extra-curricular activities

Being an 'old boy' of Skanda, the Gold Medalist of Madras University returned there as a Teacher in 1958. In his early years of his career itself, young man at his twenties, has proved his abilities by being the 'Hostel Warden of more than 200 students', 'Badminton Coach' and 'Zoo Teacher'. His years at 'Skanda' were the 'Golden Years' of the College and in 1962 it had the pride of sending the highest number of Students to the University of Ceylon in the Country.

Later years at Skanda and early years at Hartley (from 1967), many saw him as the 'local teacher cum farmer', but could not have known that ' Sivam Master' did 'cutting the stencils and duplicating' and produced a book in Embryology in Tamil, past papers and answers and Reports on local Fisheries Industry, Disease an Environmental Pollution. He also initiated Hydro Biological Survey which gave rise to the establishment of a

Field Centre at Thonda- manaru which continues to this day as a living monument of his desire and belief in teacher's role in 'bridging' the school and the society.

The unfair standardisation and regional restrictions in University admissions by the Government brought about a pressure on the Tamil parents to seek opportunity for their children to study under teachers like 'Sivam Master'. Although he was against 'private tution', the pressure of the Tamil parents made him to organise and support the 'Centres' and gave 'Zoo Siva' with the opportunity of teaching his favourite subject tirlessly and diligently to about one thousand students a year.

As Badminton Coach, House Master of 'Thamotharam House', A-Level Teacher etc., at Hartley and 'zoo Siva' at 'Centres' were not fulfilling his aspirations, he left Hartley to join the Thondamanaru Field Work Centre as its full-time Director.

But within a short period, Karaveddy born 'Sivathar' had to return to his career but as Principal of Vigneswara College because of the immense pressure brought on him by the elders of the village. During his ten years as Principal, he changed the image of his college as was done by 'Orator' to Skanda and 'K.P' to Hartley. He was a source of strength to his colleagues, students and villagers many of whom often turned to him for both professional and personal advise. This was sought knowing very well that what would be offered was genuine and sincere and delivered with sense of humour and wit that was so characteristic of his inimitable style.

Although he was not interested in positions, he was compelled to accept positions such as 'President of H.B.C.',

'District Coordinator of Planning and Implimentation Ministry', 'Director of Curriculum Development & Scheme of Marking for Zoology', 'Patron of Sports Clubs' and 'President of Rural Development Councils'. At a time when we ask ourselves what we shall do if we go to Jaffna, our Siva was overburdened with activities, social and otherwise, in promoting the welfare of his fellow-men and his Nation. He loved life and lived it with hope and enjoyment of its every moment. He was undisturbed in victory or defeat.

He is no more but we take pride in him who gave his life in imparting his knowledge to others until his last breath. He will be remembered with respect and dignity.

WITH THE BEST COMPLIMENTS
From

JUBLEE WINE STAR

9 CENTRAL PARADE LEY STREET, ILFORD ESSEX IG2 7DE

TELEPHONE; 081 554 4972

GIVE US A VISIT OR RING US FOR PARTY ORDERS. WE HIRE COOLERS, GLASSES WITH KEG BEERS with FREE DELIVERY

Sincerely, gratefully and appreciably to:

Our Chief Guest

Our Guest Speakers

All the sponsors

All the advertisers

All those you contributed articles and messages to this magazine

Artist and Printers for their excellent work

Our Vice Patron for his advice and guidance

All members who are here in large numbers and contributed to the success of the Association during the past twelve months.

To all our friends and well-wishers for their participation and generosity.

Thank You again

Executive Committee H.C.P.P.A. (U.K. Branch) 1993 WITH BEST COMPLIMENTS
FROM
R. YOGESWARAN

R. YOGESH & CO. SOLICITORS EMPOWERED TO ADMINISTER OATHS

122 / 126 KILBURN HIGH STREET LONDON NW6 4HY

TEL: 071-328 7990, 071-372 3234 FAX: 071-624 8202

M. K. SRI & CO

SOLICITORS ADMINISTRATORS OF OATHS

93 Walton Avenue, South Harrow, Middx HA2 8QY

TEL: 081-423 2141 FAX/TEL: 081-248 3383

We Specialise in:

- ***** IMMIGRATION
- **+ CRIMINAL MATTERS**
- ***** CONVEYANCING
- *** MATRIMONIAL**
- *** STATE BENEFITS**
- **TRAFIC OFFENCES**
- * ADVICE & ASSISTANCE AT POLICE STATION

LEGAL AID WORK UNDERTAKEN

Partners: M. K. SRITHARAN N. KRISHNARAJAH